

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ , ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। "
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਕਥਾ ਦਾ ਰਹੱਸ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਉਸਦਾ ਰਹੱਸ ਹੈ - ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਗਵਾਉਣਾ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਗਦਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਉਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਰਾਜਾਈ ਗਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ, ਗਦਾਈ ਛੱਡ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਬਾਪ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:- ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਓਮ ਮਾਨਾ ਅਹਮ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ। ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੇਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੋ ਫਾਦਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਦਰਸ਼ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇਹ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ ਜਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ, ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਖਤਮ ਹੋ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਲਾਸ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਅਧਾਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ, ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ ਉਹ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸੜਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭਦਾ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ ਰਸਮ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਰਾਵਣ ਅਤੇ ਨੰਬਰਵਨ ਦੇਸਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਖੁਦ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਦੇਸਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਹੈ ਦੇਸਤ। ਰਾਵਣ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਖੁਦਾ ਦੇਸਤ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸਾੜਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਇਸਲਈ 10 ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਰਾਵਣ ਬਣਾਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਸਾਨੂੰ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੁੱਖ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦੁਖ। ਹੁਣ ਇਹ ਕੌਣ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ। ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਸਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਦਾਦਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਤਾਂ ਸਭਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਡਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦ੍ਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ

ਵੱਡਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰ ਬਾਬਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਬਾ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦੀ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾੜਨਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਹਨ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕਰੋੜ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਨਵੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਉੱਥੇ ਬੱਚੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ, ਨਾ ਕ੍ਰੋਧ, ਨਾ ਕਾਮ। 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਉਹ ਤਾਂ ਲਿਬਰੇਟਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਦੁਖਹਰਤਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਛੁਡਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੌਣ ਬਚਣਗੇ? ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਅਤੇ ਸੀਤਾ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਲੰਕਾ ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਸੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਜਦਕਿ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਇੰਨੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਵੀ ਉੱਛਲ ਮਾਰੇਗਾ। ਬੰਬੇ ਕੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਾਂਵੜਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਬੰਬੇ ਆਦਿ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਪਿਟਲ ਦਿੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਤਾਨ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਗੱਦੀ ਸੀ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਕੈਪਿਟਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀ, ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਗਵਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਮਾਲਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਾਂ ਮੈਂ। ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ। ਉਹ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੋ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਪਰਮਧਾਮ, ਜਿਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਫਿਰ ਖਲਾਸ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਚੱਕਰ ਚੱਲੇਗਾ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ, ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਕੀ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਲਫ਼ ਬਾਬਾ, ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਅਲਫ਼ ਦਵਾਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਦਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਬਾਪ ਬੈਠ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸੱਤ-ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਬਾਬਾ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਹੈ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ। ਤਾਂ ਕਥਾ ਵੀ ਹੋਈ ਨਾ! ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਹ 84 ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਸਾਰੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਫਿਰ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰੇ ਵੀ ਬੋਧੀ, ਇਸਲਾਮੀ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਆਏ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਜੋ ਸੀ ਉਹ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਰਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਉਮਰ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿਖਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬੈਠ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਜੋ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਉਹ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ; ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਜੇ ਖੁਦ ਹੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਉਹ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਭਗਤੀ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਦੀ ਭਗਤੀ - ਕਰੋ, ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣੋ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਮਤ - ਮਤਾਂਤਰ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਭ ਹੋਰ ਹੀ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਕੰਗਾਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੇ ਤਕਦੀਰ ਜੱਗ ਜਾਏ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਣ। ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਦੁੱਖੀ ਹਨ ਨਾ। ਸਾਰੇ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕੁੱਝ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲੇ। ਇਹ ਜੋ ਕੁੱਝ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਾਲ ਆਫ ਭਾਰਤ, ਰਾਇਜ ਆਫ ਭਾਰਤ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਰਾਇਜ ਹੋਵੇਗਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਰਾਵਣਰਾਜ ਦਾ ਪਾਮਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫਾਲ ਆਫ ਵਰਲਡ, ਰਾਇਜ ਆਫ ਵਰਲਡ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਇਜ ਆਫ ਭਾਰਤ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਫਾਲ ਆਫ ਭਾਰਤ, ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਰਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਹ ਧਰਮ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਮ ਅਲਗ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਹੜਾ - ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੁੱਖ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਅਲਫ ਅਤੇ ਬੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮੌਤ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਹੰਗਾਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਜੋ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਫਿਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਵ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦਾ ਲੀਬ੍ਰੇਟਰ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਆਕੇ ਲੀਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਵੈਲਯੁ ਹੀ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਠਹਿਰਿਆ। ਸਭ ਦੀ ਦੁਰਗਤੀ ਛੁਡਾਏ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹੋ,

ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਇਸ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਵੋਗੇ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

2. ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ। ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਨੇਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਗੁਹੀਏ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਰਵ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਯੁਕਤ , ਯੋਗ ਯੁਕਤ ਭਵ।

ਜੋ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਨੇਹੀ ਖੁਦ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੁਪਤ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਜਯੁਕਤ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਅਤੇ ਦਿਵਿਆਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਯੁਕਤੀਯੁਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਰਾਜਯੁਕਤ ਆਤਮਾ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਰਾਜੀ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਖੁਦ ਨਾਰਾਜ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਰਾਜਯੁਕਤ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੋ ਨਿਮਿਤ ਹਨ ਉਹ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੰਭਾਲਦੇ ਵੀ ਸਦਾ ਹਲਕੇ ਹਨ।

ਇਹ ਅਵਿਅਕਤ ਇਸ਼ਾਰੇ - ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਦਾਤਾ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖਸ਼ ਕਰੋ।

ਜਿਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸਰਵ ਦੀ ਦਿਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲਾਰਾਮ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦਿਲ ਫਰਾਖ ਦਿਲ ਦਾਤਾਪਨ ਦੀ ਦਿਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਨਾਲ ਜਹਾਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਜਹਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਗਦੇ, ਜਗਦੀ ਜੋਤ ਬਣਦੇ ਤਾਂ ਜਹਾਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।